

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Anul XXV — nr. 7062
Duminică
2 iulie
1967
6 pagini 30 bani

Cît de lung poate fi drumul unei scrisori...

● Scrisori rezolvate în termen și derogările lor ● Ce se înțelege prin limita maximă a unor termene legale ● În primul rînd criteriul servirii cit mai prompte a cetățeanului

Ca orice activitate, munca serviciilor din cadrul sfaturilor populare special afectate rezolvării reclamațiilor, sesizărilor, scrisorilor cetățenilor se desfășoară în cadrul unor norme legale ce fixează și reglementează atribuțiile în acest domeniu.

Cea mai mare parte a sfaturilor populare exercită această muncă cu atenție, cu răspundere. Dar din păcate și cu unele derogări de la obligațiile cunoscute, de care vorbeam. Derogările se fac de obicei la termenele fixate legal, care nu sînt totdeauna respectate sau la calitatea rezolvărilor ce sînt, uneori, formale, pripite, superficiale. Și cînd vorbim despre astfel de derogări, ne gîndim nu la cazurile grave de întîrzieri în rezolvarea scrisorilor ce depășesc cu mult termenele obligatorii. De obicei, întîrzierile de o zi, două, nu sînt socotite flagrante. Ele se încadrează, cumva, la capitolul scrisorilor rezolvate deși o zi reprezintă foarte mult pentru cel care așteaptă un răspuns, valoarea, uneori mai mult decît 24 de ore. De răspunsul acesta depinde, de multe ori, o hotărîre importantă, o schimbare în viața unui om.

Și la sfatul popular regional Brăso, unde scrisorile se bucură, în general, de atenție, pot fi înținite astfel de derogări. Undeva, pe parcursul rezolvării unei scrisori, apar semnele lipsei de răspundere, lipse de solicitare pentru cetățean, semnele comodității. La Brăso, discuțiile cu secretarul comitetului executiv al sfatului popular regional, tovarășul STEFAN BUCUR și cu GHEORGHE GEONEA, seful Oficiului regional pentru primirea, evidența și urmărirea scrisorilor, au arătat că...

LUCIA MANOLESCU
GHENEA VINI

(Continuare în pag. a 2-a)

Tovarășul Chivu Stoica a primit în audiență pe ambasadorul Pakistanului la București

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a primit în audiență pe ambasadorul Pakistanului la București, Huque, ambasadorul extraor-

dinar și plenipotențiar al Republicii Islamice Pakistan, în legătură cu plecarea definitivă a acestuia din România. (Agerpres)

SPOR LA LUCRU CONSĂTURIILE PE ȚARA A LUCRĂTORILOR DIN INDUSTRIA CHIMICĂ

Mîine se deschid în Capitală lucrările primei Consătuiri pe țară a lucrătorilor din industria chimică. Consătuirea va prilejui un rodnic schimb de experiență, o examinare aprofundată a problemelor actuale ale acestei importante ramuri a economiei naționale.

În cadrul consătuirilor de lucru, care au avut loc în unitățile industriale chimice, au fost reliefate rezultatele bune, experiența valoroasă acumulată în ultimii ani, neajunsurile care mai există — făcîndu-se propuneri prețioase pentru activitatea de viitor.

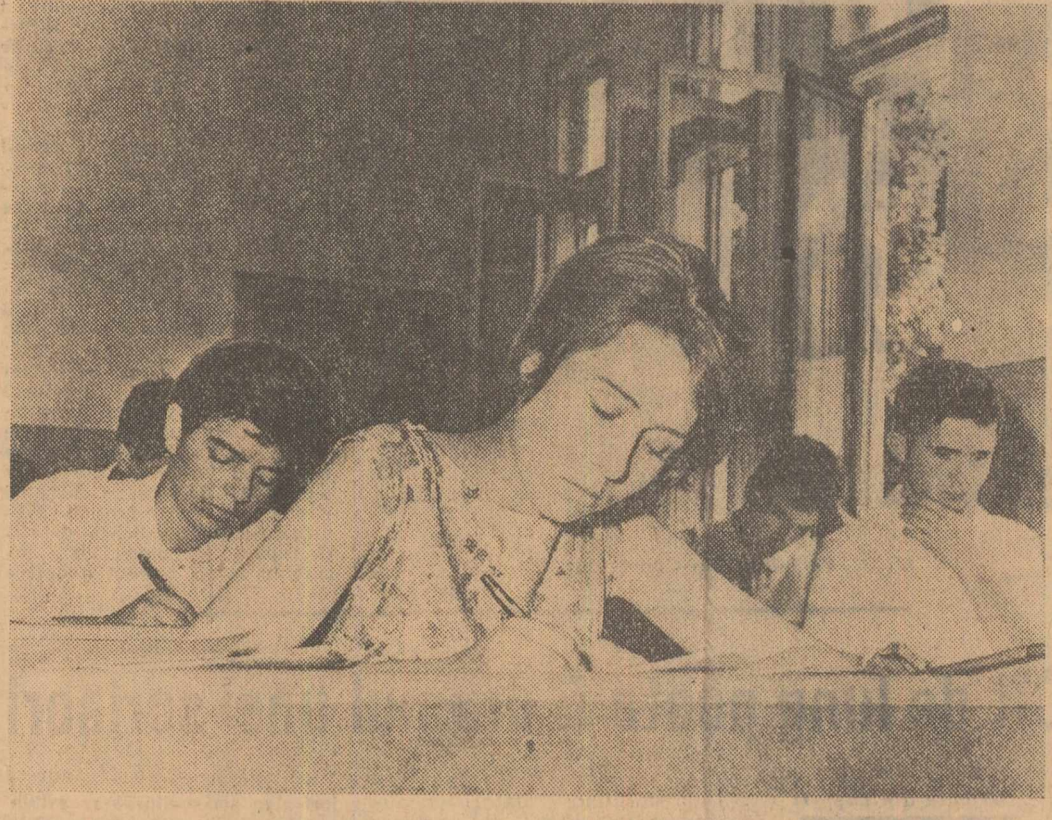
Industria chimică are un rol de mare însemnătate în dezvoltarea economiei României socialiste. Ea este chemată să satisfacă nevoile agriculturii cu îngrășăminte, biostimulanti și antidăunători, cererile de fire și fibre sintetice, necesitățile de produse chimice pentru celelalte ramuri ale industriei de medicamente și bunuri de larg consum. Ritmul înalt de dezvoltare prevăzut pentru această ramură, dinamismul ei, au făcut ca an de an să crească ponderea industriei chimice în totalul producției industriale. În primul an al cincinalului, chimistii patriei noastre și-au realizat sarcinile ce le reveneau în proporție de 101,3 la sută. Primul semestru din 1967 marchează, de asemenea, noi succese pe calea înfăptuirii sarcinilor de plan, ridicării pe o treaptă superioară a calității produselor. Și în continuare, industria chimică românească va cunoaște un ritm ascendent. În 1970 producția chimică va fi de 2,3 ori mai mare decît în 1965, înregistrînd un ritm anual mediu de creștere de 19 la sută.

În lumina acestor obiective majore stabilite de partid, participării la Consătuire vor examina temeinic problemele legate de diversificarea producției, intrarea la timp în funcțiune a noilor obiective, realizarea indicatorilor tehnico-economici propiați, îmbunătățirea calității produselor, creșterea contribuției acestei ramuri la export. Consătuirea va analiza de asemenea măsurile menite să ducă la organizarea științifică a producției și a muncii, la folosirea rațională a utilităților și forței de muncă, la extinderea tehnicii noi și creșterea prestigiului mării întreprinderilor din acest sector.

Crearea Ministerului Construcțiilor pentru industria Chimică și Rafinării constituie un pas însemnat spre rezolvarea optimă a tuturor problemelor legate de investițiile din această ramură. Desigur că participării vor face propuneri valoroase reprezentanților acestui minister prezenți la Consătuire și vor găsi căile care să ridice colaborarea dintre constructor și beneficiar pe o nouă treaptă. Participării la consătuire vor contura mai pregnant direcțiile în care trebuie să acționeze cercetătorii din domeniul chimiei pentru aplicarea în cel mai scurt timp a cercetărilor științifice în producție.

Fără îndoială că prin recomandările și măsurile pe care le va preconiza Consătuirea va contribui la dezvoltarea inițială, la stimularea spiritului creator al chimistilor țării, la perfecționarea muncii în această însemnată ramură a economiei naționale.

Succes deplin lucrărilor Consătuirii pe țară a lucrătorilor din industria chimică!

Zeci de mii de tineri au început ieri dimineață, în toate centrele universitare din țară, concursul de admitere în învățămîntul superior. Pe lângă cele 200 specialități distincte existente în anul trecut, în acest an au fost create nouă secții de specialitate cu deosebire în învățămîntul tehnic și economic.

În acest an concursul de admitere a fost conceput ca o parte a unui sistem unitar de verificare a cunoștințelor sistem care cuprinde alături de bacalaureatul și concursul de admitere în învățămîntul superior. Concurenții beneficiază de faptul că s-a realizat o coordonare a disciplinelor care au făcut obiectul examenului de bacalaureat, cu cel de la concursul de admitere, ca și de faptul că nota obținută la bacalaureat va fi inclusă în calculul mediei generale a concursului de admitere. Concursul reprezintă astfel o continuare firească a bacalaureatului: verificarea materiei asimilate în liceu, la disciplinele orientate pe profilul viitoare specialități. Examenul durează pînă la 10 iulie. În cliseu: aspect de la concursul de admitere la noua secție de Calculatoare electronice de la Institutul Politehnic „Gheorghe Gheorghiu Dej” — București.

Foto: NICU VASILE

În marea garderobă a industriei ușoare mai este loc pentru

Diversificare și fantezie

În viața omului modern, îmbrăcămintea ocupă un loc bine definit. Acest domeniu rămîne prin excelență unul al diversității celei mai largi, intrucît gusturile, preferințele, exigențele sînt nelimitate. Problema care se pune este de a găsi acele căi și mijloace care să satisfacă această cerință fundamentală. Am putea spune mai mult. Modul în care industria înțelege să-și acordeze producția sa cu necesitățile de diversificare pretinse de consumatori, constituie din partea acesteia un semn de maturitate, de înțelegere exactă a rolului care-i revine. Cum anume răspunde industria noastră ușoară acestui deziderat? Aceasta este tema anchetei noastre de azi.

Una dintre principalele surse ale diversificării în domeniul îmbrăcămintei, izvorul ei primar, îl constituie creația. Și nu există țărîm mai controversată și poate de aceea mai des invocată decît aceasta. În cursul investigațiilor pe care le-am întreprins, ni s-au adus nenumărate argumente menite să demonstreze că în sectorul amintit există o atmosferă de căutare, de efortescență creatoare. Întodeuna însă ele au fost de ordin cifric. Așa de pildă, ing. Nicolae Buzza, director general adjunct în Direcția de industrializare a lîinii și mătăsii din M.I.U. ne relatează că în trimestrul I/1967, în sectorul său s-au creat 84 de modele. Dintre acestea, 40 au fost prezentate aproape la toate direcțiile, precum și în întreprinderi. Dar ce exprimă aceste cifre? Împlinirea unei adevărate creații abundente și variată? Am avut curiozitatea să cercetăm câteva colecții. Și am constatat, de drept cu unele excepții, că acestea sînt relativ limitate în ceea ce privește contexturile, gama cromatică și compozițională. De fapt avem de-a face cu cîteva modele tip, restul fiind variații pe aceeași temă cu pretenția însă de a reprezenta creații de sine stătătoare. Și poate în această rezidă tonalitatea monotonă pe care o deșază multe țesături și confecții. Sînt articolele care pătrund în rețeaua comercială, dar își fac anevoi drum către cumpărător, creînd stocuri cu mișcare lentă. Ceea ce ni se pare surprinzător este însă că lîna de adevărate a acestuia la modelele inexistente este pusă pe seama lînei sale de receptivitate. „Ministerul nostru”, nu spune ing. ION POPESCU, ministru adjunct al M.I.U., face sacrificii enorme financiare, de forță de muncă și de materiale pentru stimularea creației. Dar rezultatele cu care se soldează aceste eforturi sînt din păcate încă palide. Modelele străine, fie că ispitesc prea mult pe creatorii noștri, înțit nu se pot desprinde de original, fie că sînt adaptate într-o manieră nu întodeuna izbucnitoare. Mimetismul va constitui întodeuna o frînă în calea creației. Pentru a se depăși acest stadiu, se impune cu necesitate dezvoltarea a ceea ce am numit personalitatea unităților producătoare. Nu este prea mult și

LIA MARGARIT

(Continuare în pag. a 5-a)

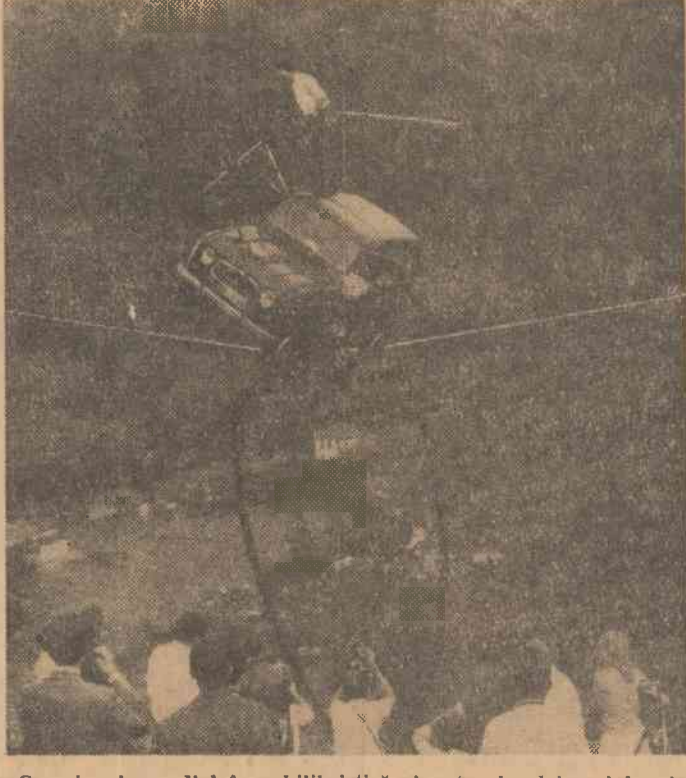
ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

În pag. a 6-a
COREEA DE SUD:
ULTIMUL ACT
AL MASCARADEI

„NESSIE” ÎN PLASA CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

În presa mondială din ultimii ani au apărut adesea materiale în legătură cu legendarul monstru din Loch Ness, aparițiile și disparițiile sale — subite și îndoielnice — fiind înregistrate, de sigur nu fără scepticism, pe mii de pelicule ale interesului public. Există sau nu există? Această întrebare cu adevărat hamletiană circula, cu inversarea proprie oricărei controverse științifice, în patria lui Darwin. Fenomenul acvatic a devenit, pare-se, corespondențiu, în acest mediu, al așa-zimilor „farfurii zburătoare”, nu mai puțin enigmatice și controversate.

Echilibristică dublă

Campionul mondial în echilibristică și autorul celei mai lungi „plimbări” pe cablu (200 m) Henry's, a realizat o nouă performanță de acrobatică, nu din cele mai ușoare și nici lipsite de primejdii. În echilibru pe capota mașinii sale condusă de partenera sa Janick, un „4 L” aflat, de asemenea, în echilibru pe cablu, el a traversat valea Saint Laurent-Rochefort din Franța, trecînd și peste rîul ce brăzdează valea, sub privirile unui public numeros, venit special să-l vadă și să-i înregistreze performanța pe peliculă.

În aceste zile, fabulosul „Nessie” — după cum îi spun cu un diminutiv duos, în mod familiar, englezii — este din nou în atenția opiniei publice. Un grup de oameni de știință a organizat o adevărată „rază” pentru a surprinde pe viu legendarul monstru din Loch Ness. Savanții, printre care se află Peter Scott, fiul cunoscutului explorator al Polului, Robert Scott, și cele 150 de ajutoare ale lor, au stabilit o pîndă constantă pe malurile lacului scoțian, lung de 37 km. și lat de numai 2 km.

Prima notificare a existenței enigmatice jivine lacustre se găsește într-o cronică datînd din anul... 565. Dar abia cu vreo 14 secole mai tîrziu, în 1933, o serie de exploratori amatori și de oameni de știință veritabili — ca și deopotrivă zărilor vremii — au început să manifeste interes față de prezența, în acest lac scoțian, cu o adîncime de peste 200 m, a monstrului antediluvian. Unul din primii așa-zimi morțori oculari moderni, inspectorul din industria peștelui, Alex Campbell, l-a descris, în 1934, pe „Nessie” în felul următor: „Un cap turcit de reptilă pe un gîrca de lebădă, se înalță la doi metri deasupra apei. Trunchiul negru, curbat, avea o lungime de cel puțin nouă metri”. De atunci, vreo sută de englezi, de cele mai variate îndelungiri — căieri, funcționari, oameni politici, profesori, medici, ofițeri de marină, ingineri de aviație — au făcut observații la Loch Ness, ajungînd la concluzii care ar atesta existența jivinei enigmatice.

Lister Skelton, co-fondatorul

(Continuare în pag. a 5-a)

Cum se desfășoară pregătirile Concursului și Festivalului „George Enescu”

Începînd din 5 septembrie, vreme de două săptămîni, Bucureștiul va cunoaște din nou atmosfera marelui eveniment muzical de prestigiu internațional: „Concursul și Festivalul Internațional George Enescu”, aflat la cea de a IV-a ediție a sa.

După cum aflăm de la Comitetul de organizare al Concursului și Festivalului, pînă acum s-au înscris în cele trei secții ale concursului (vioră, pian, canto) 115 concurenți din 25 de țări.

Manifestările prilejuate de cel de-al IV-lea „Concurs și Festival Internațional George Enescu” se vor desfășura concomitent în Sala Mare și Sala Mică a Palatului, Sala de Concerte a Radioteleviziunii, Sala Ateneului și Teatrul de Operă și Balet. În cadrul acestor manifestări își vor da concursul un mare număr de formații românești și de peste hotare. Vor oferi concerte și spectacole Filarmonica de Stat „George Enescu”, Orchestrele Simfonice ale Cîne-matografiei, Radioteleviziunii, ale Filarmonicii din Cluj și Timișoara, corurile Filarmonicii din București, ale Radioteleviziunii și corul de copii al Palatului Pionierilor, formațiile „Muzica”, „Cantabile”, „Musica Nova”, corul „Madrigal”, orchestra de cameră și cvartetul Filarmonicii din Cluj, formația de muzică de cameră și corul de studio ale Conservatorului „Ciprian Porumbescu”.

Lubitorii de muzică vor avea prilejul să participe și la concerterile oferite de Filarmonica din Moscova condusă de KIRIL KONDRASIN, Orchestra Simfonică din Los Angeles, dirijată de ZUBIN MEHTA, avînd ca solist pe ANDRE WATTS, Baletul Operei Mari din Paris, Nonetul ceh, cvartetul „Tatari”. Și-au mai anunțat participarea dirijorii ANTAL DORATI (S.U.A.), KURT MAZUR (R.D.G.), ALBERTO REDE (Italia), pianistii WILHELM KEMPF (R.F.G.), VAN CLIBURN (S.U.A.), FR. GULDA (Austria), violonistii ISAAC STERN și DAVID OISTRAH (U.R.S.S.), CLAUDE BERNARD, (Franța), violoncelistul MSTI-

UNA PE ZI DE MATTY

— M-au criticat că nu mă duc pe teren, așa că te rog fă-mi formele de deplasare: plec în inspecție, zece zile la Constanța și zece zile la Sinaia.

Sezon estival

Aurel Baranga

Din nou și iar și mereu despre cîuvină. Ne aflăm în plin sezon estival, în zodia vacanțelor, al unui timp pe care tinerii nu-l mai interpretează ca pe o pierdere de vreme. Pe plaja tandră nu-și mai plimbă plicicul domnișoare de bancheri, în cabanele muniților nu-și mai consumă spleenul băieții cutărui industriaș cu investiții autohtone și depozite de deșez în străinătate. Vacanța nu se mai echivalează cu lovituri de cazinou și chefuri monstru; se înscrie dimpotrivă, într-un anotimp ferit, obligat să refacă forța de muncă prin întărirea și refacerea sănătății. La acest nivel superior își dau concursul casele de odihnă, știința unor medici pricepuți și devotați, un arsenal complex de inițiative și bunăvoință. Mă întreb însă, e de ajuns? Fiindcă, iată, proverbul cu buturuga și carul respectiv se verifică și în acest domeniu.

Vine omul la adînh, dornic să-și refacă nervii încercându-și patruze și patru de zile și o felicită fără conștiință anulează cu un ac neîlambat un întreg program și un grafic al sănătății gîndit să urce mereu. Se fac investiții tot mai ample ca hrana să cîștige în consistență, iar la numărul de calorii se adaugă uneori lipsa de gust a cîle unui bucătar indolent sau improvizat care

transformă ciorba în contrariul ei. Am văzut cu ochii mei anul trecut un ospătar cu o voce de stentor și mers de melc ameninșîndu-și mușterii care de fapt erau oaspeții lui, cu refuzul servirii dacă nu așteaptă re-

prinzi o legătură cu un oraș aflat la o sută de kilometri. Dau mereu exemple măruntă ca să-l confirm pe fiziograf în substanța cugetării sale profunde. O zi de vacanță e foarte mult, cînd n-ai decît cincisprezece, și mă întreb cine îți dă dreptul dumitale, omule indolent sau necuviincios, să-mi strici o cincisprezecea parte din fericirea mea, neîngrijindu-te să ai timbre la ilustrație sau gheață la sirop?

O veche intelecpiune populară spune că vorba dulce mult aduce, ca o obligație imperioasă la cîuvină și zîmbet, la înădușă și răbdare în relațiile omenești. Mi se pare că în luna închinată relaxării nervilor, această obligație ar trebui sporită printr-o largă generalizare autentică.

Și atunci, întreb iar, cine îți dă dreptul dumitale, omule cu mentalitate și suflet de zbir, să mă ții la ușa adăpostului dumitale care e

(Continuare în pag. a 5-a)

ADEN: Patrioții continuă acțiunile impotriva autorităților britanice

ADEN 1 (Agerpres). — La Aden, patrioții arabi continuă acțiunile impotriva autorităților britanice și ale așa-zisei Federații a Arabiei de sud. După aruncarea în aer a rezervoarelor de combustibil și a conductelor de petrol aparținînd companiilor petroliere britanice, s-a produs o altă explozie, pe aeroportul din Aden. A fost complet distrus un avion al companiei „Aden Airways”, subsidiară a companiei britanice „Airways corporation”. La locul exploziei s-a produs un mare incendiu.

Premieră la Teatrul de Operă și Balet

„PRINT ȘI CERȘETOR”

Tinându-și, în ultima vreme, promisiunile, cu o consecvență pe care o dorim de bun augur pentru activitatea sa viitoare, Teatrul de Operă și Balet ne-a oferit ultima premieră a stagiunii — baletul *Print și cerșetor*.

Această lucrare a lui Laurențiu Profeta este realizarea sa de cea mai mare amploare de până astăzi — participare în care apar calitățile unui talent înzestrat cu o reală capacitate de comunicare. Muzicianul s-a apropiat cu dragoste de lumea copiilor și a căutat să creeze lucrări directe, nesofisticate, bazate pe un dar medice de certă spontaneitate. În *Print și cerșetor* muzica este — în primul rând — dansată și, din acest punct de vedere, atractivă pentru coreograf. Tradiția pe care s-a mers este oarecum apropiată de spiritul baletelor lui Prokofiev — al baletelor-basm, nu al celor cu subiecte dramatice foarte dense. Melodia și ritmica sunt colorate de tendința unui apropiere de cadrul și epoca desfășurării acțiunii, fără să existe totuși preocuparea unei autenticități locale foarte marcate. Este o muzică plăcută, adesea cu idei pline de violențe, abil orchestrată. Se pune însă problema dacă este o muzică de natură să susțină o reprezentație de trei ore și jumătate: în această este o problemă a întregii spectacol, în ansamblul lui.

În programul de sală, maestrul Oleg Danovschi, autorul coreograf al baletului și semnatul, împreună cu Ionel Hristea, al libretului, scrie că, după părerea sa, — cităm — „*Print și cerșetor* este un spectacol contemporan, contemporan și nu „modern”, pentru că arta nu trebuie să fie la discreția unei trecătoare”. După părerea noastră modern n-are putea fi considerat în nici un caz un spectacol de ocazie, mai seamă dacă este să îl luăm ca o atitudine de receptivitate la ceea ce îți oferă mai

reprezentativ, mai general, propria-ți epocă în momentul dat. Desigur, Oleg Danovschi nu refuză, din tendințele actuale, cele de simplificare, de economie expresivă, de concentrare, de esențializare; dar, trebuie să recunoaștem că, dacă este să ne referim la arta filmului, „superproducțiile” sunt și ele un fenomen răspândit al vremii noastre, de care spectacolul de balet *Print și cerșetor* nu este de loc străin. Este vorba de urmărirea din aproape în aproape, a unei povestiri abundente în episoade și mai puțin de crearea unei emoții mai spiritualizate, mai ridicată deasupra fantului în sine. Iar dezvoltarea baletului este, prin consecință, mai mult extensivă, decât intensivă, cu tablouri multe, chiar foarte multe, cu adorabile scene de prosopie copilărească, cu o ironie uneori savuroasă anti-aristocratică, dar și cu bătaie de bandiți și bețivi, cu taverne bătute de „gitane”, cu o pereche de îndrăgostiți gen Romeo și Julietta care nu-și prea găsește bine locul în sejurul de iarnă, cu tot arsenalul spectacolului de fast. În întregul lui, spectacolul apare de aceea cam încărcat și baroc, fiind puțin prea vizibilă intenția de a nu lăsa deoparte niciun element de succes: până într-acolo chiar încit, asemenea lui Faust și Mefisto privind la „Noaptea Valpurgiei”, falsul print și cu o „lady” care îi este simpatică, asistă la un divertisment de balet în toată regula, după tiparul clasic. Sînt și două episoade strict cinematografice, pentru fuzia și visul lui Tom Canty, este și o schimbare de gardă la palatul regal englez, sînt și scene de groază în temei, cu lovitură sacadate de timpan și aprinderi de ruguri etc. etc. Consecvențe cu această concepție larg-atractivă și atocuprinzătoare, decorurile și costumele nu merg nici ele spre o maximă

unitate stilistică; ceea ce nu înseamnă că nu abundă în tablouri de reală frumusețe. Rămînem recunoscători, de pildă, Paulei Brincoveanu pentru decorul tabloului 2 din actul 2, o stradă periferică, cîtoasă, a Londrei.

Rezumînd, se poate spune că *Print și cerșetor* este un spectacol cu multe merite pe linia unei atractivități imediate, un balet cu o muzică melodică și cursivă, pe alocuri cu „poante” mai prețioase și în care maestrul coreograf și-a dovedit bine cunoscuta-i inventivitate și abilitate. Totuși, se poate spune că aplicarea unui spirit de selecție mai riguros ar fi purificat multe din adăsurile în lungime și ar fi vegheat mai îndeaproape la potrivirea stilistică a unor elemente ce nu se împacă totdeauna bine între ele. De asemenea, o mare idee poetică, prezentă în muzică și coreografie, ar fi putut, poate, totuși, spre un orizont artistic mai elevat. Ar mai fi de spus că s-ar putea evita unele repetări, căci odată ce o idee este rostită clar în muzică și gest, nu este necesar să mai fie explicată la infinit prin reluarea ei de n ori.

Fără îndoială, după premieră, care a înfățișat clar, realizatorilor în primul rînd, calitățile și scăderile spectacolului, *Print și cerșetor* va mai cunoaște o perioadă de sedimentare, de cristalizare. De ne acum se cuvin însă subliniate meritele echipei bogate de interpreți, prea bogată ca să o putem cita în întregime, dar din care, locul prim, se cuvine, desigur, excelentului interpret a dublului rol de „print și cerșetor” — Luminița Dumitrescu — de o atrăgătoare suptle și diversitate de mijloace. Orchestra, dirijată de Cornel Trailescu, deși n-a ains valoarea execuțiilor de concert ale muzicii baletului, a slujit desăvîșirea scenică cu multă eficiență.

ALFRED HOFFMAN

Pe faleză din Constanța

Cît de lung poate fi drumul unei scrisori

(Urmare din pag. 1)

rea reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor oamenilor muncii, ne-au dezvoltat câteva cazuri interesante.

Drumul unei scrisori soșite la statul popular ar putea fi considerabil scurtat și simplificat, spunea tovarășul secretar Ștefan Bucur. Pentru asta, însă ar trebui revăzute unele procedee folosite pînă acum. Un răspuns direct dat cetățeanului care se adresează unui organ central pentru o problemă reglementată printr-un text de lege, ar scurta mult drumul scrisorii. Dar nici în asemenea cazuri nu se procedează așa.

Chiar cînd tureurile sînt foarte clare, scrisorile sînt trimise staturilor populare regionale. De aici, nu poate primi decît același răspuns. Numai că, atunci, se trimite cu întârziere de o săptămîină sau zece zile.

De la cele spuse de tovarășul Bucur am ajuns la activitatea Oficiului regional special creat pentru primirea, evidențierea și transmiterea scrisorilor. În cazuri asemănătoare celui de mai sus, oficialul respectiv îndeplinește doar o funcție de intermediar. O singură zi, el aduce oficialul spre rezolvare 73 scrisori. Din acestea 42 puteau fi trimise

direct unor staturi populare orășenești din regiune, deoarece primeau niste cazuri de schimbări în situația unor imobile care, oricum, nu se rezolvau la statul popular regional. S-ar fi scutit 42 de înregistrări, 42 de rezoluții, de semnături, de adrese de trimiteri, 42 de plicuri timbrate și de 42 ori trei zile de înțirzieri. S-ar fi economisit timp, forță de muncă, bani (cu francarea scrisorilor) și s-ar fi evitat niste operații formale a căror inutilitate este evidentă.

De fapt, spunea juristul Gheorghe Geonea, trei oameni citi sîntem în schema oficialului, facem în majoritatea timpului astfel de operații.

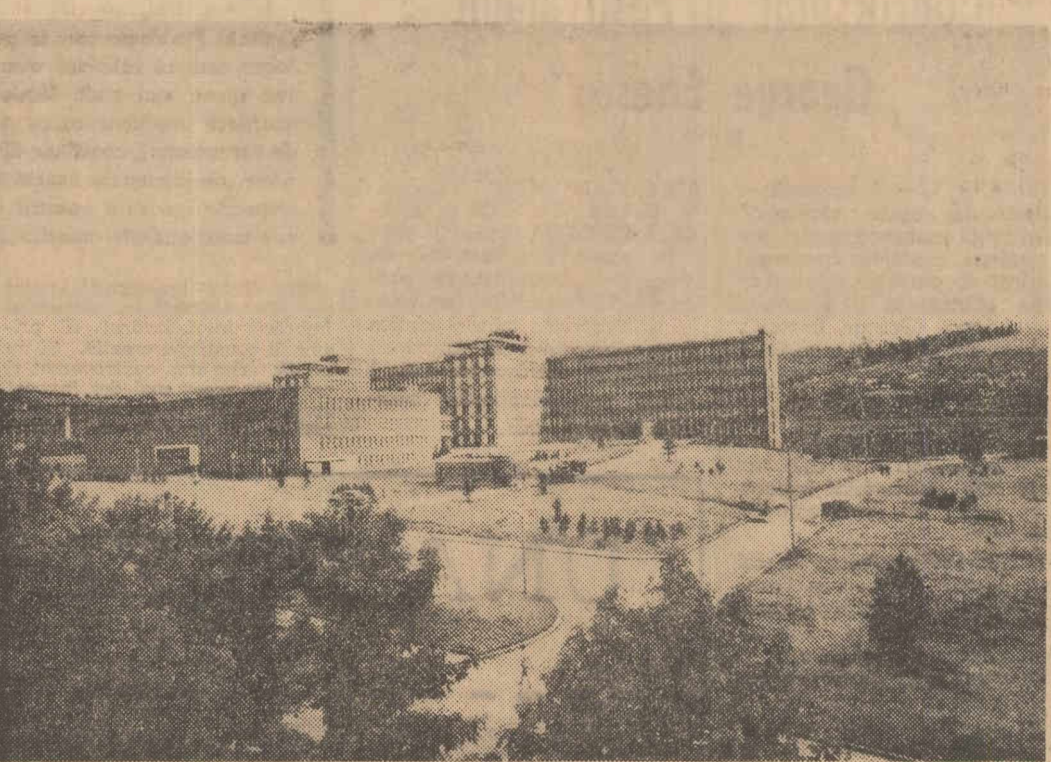
Ar fi posibil într-adevăr, să se opereze unele simplificări care ar duce la o rezolvare mult mai grabnică a unei sesizări sau a unei reclamații și la o mai justă folosire a funcționarilor oficialului. Dar, pe drumul parcurs de o petiție a cetățeanului se pot răsăi și alte soluții de simplificare. De pildă, termenul de rezolvare, pe care un decret îl stabilește la 30 de zile pentru comitele executive ale staturilor populare regionale și 20 de zile pentru celelalte. Să parcurgem un astfel de drum în limitele acestor termene.

De obicei, o scrisoare soșită la statul popular regional este expediată la oraș sau raion după trei-patru zile, timp în care trece prin operațiile de care am vorbit. La acestea se adaugă două zile drumul cu poșta. De abia după o săptămîină de la data cînd a fost înregistrată la regiune, scrisoarea capătă un nou număr de înregistrare și o nouă semnătură la raion. Avînd la dispoziție 20 de zile pentru rezolvarea ei, așa cum prevede decretul, statul popular raional nu se grăbește s-o expedieze la comină sau s-o dea la secții, cînd rezolvarea intră în competența acestora. Cînd ajunge la comună, termenul de rezolvare al scrisorii se socotește de la data cînd a fost primită și înregistrată acolo, deci tot 20 de zile. Scrisoarea are de fiecare dată alte termene de rezolvare, deoarece fiecare dintre factorii care contribuie, pe parcurs, la rezolvarea ei tine seama de limita legală maximă în care poate da răspunsul. Fără să fie ea acest termen să fie socotit de la data cînd a sosit la organul superior, în cazul nostru, statul popular regional. Deci 30 de zile în total. Cert este că ma-

joritatea scrisorilor s-ar putea rezolva în jumătate din timpul care este folosit acum. Ni se pare de aceea just, potrivit propunerii lui Gheorghe Geonea, ca limita de rezolvare să nu fie cea maximă și mai ales invocarea termenului legal să nu fie un motiv o încrețire de a rezolva scrisoarea pînă la ultima zi a acestui termen, după cum statul popular respectiv se încadrează într-o categorie sau alta. Trebuie luat ca termen legal unul singur: acela prevăzut pentru statul popular la care a sosit inițial petiția cetățeanului, indiferent dacă acesta trebuie să-l trimită sau nu mai departe, spre rezolvare.

Sigur că la propunerile acestora izvorite din practica și experiența muncii se pot alătura altele asemănătoare, căci simplificarea muncii, dezvoltarea ei de procedee și hîrtii inutile, care îngreunează contactul zilnic cu cetățeanul este o preocupare permanentă a staturilor populare. Iar soluțiile preconizate în acest sens merită a fi studiate și — atunci cînd este cazul — valorificate în practică.

LUCIA MANOLESCU
GHENADE VINȚI

La Hunedoara s-a construit un modern spital, cu o capacitate de 700 de locuri. În clișeu — un aspect exterior.

DE GHEAȚĂ E NEVOIE ACUM, NU IARNA

Este un adevăr stabilit (și despre acest lucru s-a mai scris) că odată cu sosirea caniculei, au reapărut, ca în fiecare an, vechile defecțiuni în legătură cu aprovizionarea cu gheață. Nu vom mai enumera efectele generate de această stare de fapt, ci vom încerca să descifrăm care sînt cauzele și unde sînt vinovații.

Pentru început, ne-am adresat tovarășului PETRE POP, directorul întreprinderii de Produse Alimentare, care înglobează cele 11 fabrici de gheață existente în București. Să-i ascultăm explicațiile.

Am fost derutați de timpul instabil din luna iunie. Din acest motiv, nu am pus toate fabricile să lucreze cu întreaga lor capacitate de producție. Odată cu venirea căldurii, fabricile au intrat treptat în funcțiune astfel că acum sîntem în măsură ca începînd de luni 3 iulie să producem 32 000 de bucuri zilnic.

Sîntem nevoiți să deschidem o primă paranteză. Directorul Petre Pop escamotează oarecum problemele deoarece omite să ne spună un amănunt. Și anume că tocmai în aceste zile cînd s-au înregistrat cereri mari de gheață, una dintre fabricile furnizoare („7 Noiembrie”), datorită reparațiilor superficiale făcute în iarnă, a avut o defec-

țiune la un record de apă, nepredînd deci cota prevăzută. Pe de altă parte, fabricile de gheață, datorită unui plan în contradicție cu necesarul de consum, intră prea tîrziu în funcțiune, abia în toată verile. Deși situația aceasta este cunoscută, nici în anul acesta nu au fost luate măsurile adecvate.

Dar să-i dăm în continuare cuvîntul.

Unitățile comerciale nu s-au orientat cum trebuie atunci cînd a sosit căldura și nu ne-au adresat cereri suplimentare, față de contractele încheiate. Ghidindu-ne după situația existentă, am solicitat fabricile la o producție maximă. Dar uneori riscăm să rămînem cu gheața deoarece beneficiarii se lasă greu.

Ați putea să ne dați un exemplu?

— O.C.L. Alimentara din raionul 23 August care nu ne-a făcut cereri de suplimentare. Și multe altele.

Paradoxal, nu? Avem ghiată dar nu are cine să o cumpere!... Să vedem acum care este părerea celui în cauză, adică a directorului O.C.L. Alimentara din raionul 23 August, ION POPESCU.

— Am crezut că timpul o să fie răcoros. (Acestea ni lăvăte!) Avem și noi într-adevăr o parte de vină. Scotește însă că nici întreprinderea de Produse Alimentare nu a avut capacitatea să ne satisfacă comenzile.

— Ne iertati vă rog, dar cei de la această întreprindere ne-au spus că dumneavoastră nu cereți ghiată în plus. Este adevărat?

Pînă la urmă, ne convinsem că de fapt, directorul Ion Popescu, nici măcar nu cunoaște situația la zi a cantităților de ghiată care se distribuie prin centrele de a căror activitate răspunde. Caută printre hîrtii, se încurcă și nu primim nici o explicație plauzibilă. Cereri suplimentare s-ar fi făcut dar telefonice, print-o funcționară. Cui anume? Se stie foarte vag. Desi între birourile directorilor Petre Pop și Ion Popescu, există o distanță de aproximativ zece metri, totuși aceste discuții, aceste cereri și oferte, se desfășoară în modul cel mai birocratic print-o formalistică greoaie și anarmonică. Iar consecințele se văd în slaba aprovizionare cu acest produs de sezon.

Am consultat, în continuare, părerea sefului adjunct al secției de industrie locală a statului popular al Capitalei DUMITRU VACU. Acesta ne-a asigurat într-un mod foarte optimist că, fabricile de gheață au capacitatea să acopere necesarul de consum”. Ne-am permis o întrebare:

— Dumneavoastră ne prezentați situații statistice, dar gheața totuși lipsește. Din ce cauză?

— Sîntem și noi vinovați, industria locală, dar și comerțul care nu prevede cantitățile de care are nevoie.

Așadar, aceiași dispuși neciferați între două secții care aparțin aceluiași comitet executiv al statului popular al Capitalei! Am stat de vorbă cu tovarășul STELIAN VOICULESCU, directorul adjunct al Direcției comerciale a statului popular al orașului București.

— Noi am încheiat contracte, de astă iarnă, cu industria locală, dar fabricile de ghiată intră în producție prea tîrziu și de aici apar defecțiunile amintite. Vă pot arăta o situație statistică...

Să vedeți însă ce surpriză! Situațiile statistice ale directorului adjunct Stelian Voiculescu și situațiile sefului adjunct de secție Dumitru Vacu, întocmite în legătură cu livrările zilnice de ghiată nu... corespund. Fiecare are versiunea lui, rod al dezinformării de către subalterni și al lipsei de control.

Așadar, organele comerciale dau vina pe producători, dar producătorii consideră că responsabilitatea revine organelor comerciale. Pentru a rezolva această dilemă ne-am adresat vicepreședintelui Comitetului executiv al statului popular al Capitalei, Iov, DUMITRU JOITA. În răspunsul primit ni s-a vorbit despre „perisabilitatea ghiții” despre caracterul sezonier al acestui comestibil, Mărturisim că acest punct de vedere al vicepreședintelui Comitetului executiv al statului popular al Capitalei nu ne satisfacă, dar oarecare nu am întreprins în discuția avută acele măsuri operative și necesare pentru îmbunătățirea situației din acest sector.

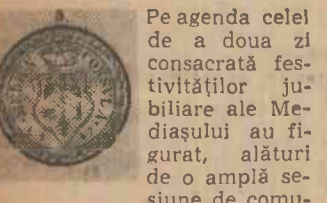
Am pus ieri o întrebare asemănătoare tovarășului MIHAIL LEVENTE, ministrul comerțului interior. Tovarășul ministru s-a referit la minusul de producție ca o condiție obiectivă a lipsei de gheață. Ne-am fi așteptat să ni se vorbească încă și despre lipsurile evidente ale rețelei comerciale (constatate de noi toți) care se face și ea vinovată de această stare de fapt.

După părerea noastră, adevărata explicație a lipsurilor, în ceea ce privește aprovizionarea cu ghiată se găsește în atitudinea birocratică a celor de la fabricile de gheață și de la rețeaua comercială chemată să rezolve în mod nemijlocit această problemă. În locuri unei adaptări mobile și operative la necesitățile zilnice de aprovizionare, în comerțul cu gheață s-a împămîntit o modalitate complicată și confuză iar drumul dintre furnizori și beneficiari este foarte greoi. Deici aceste lipsuri au fost sesizate și în anii trecuți, iată că ele revin în aceleași forme. Scotim că este cazul ca cei în drept să găsească în sfîrșit soluțiile potrivite pentru a înlătura aceste practici care creează prejudicii bunei aprovizionări a populației cu produse de sezon.

DUMITRU TABACU

În cea de-a doua zi a festivităților jubiliare

Mediașul în carnaval

Pe agenda celei de a doua zi consacrată festivităților jubiliare ale Mediașului au figurat, alături de o amplă sesiune de comu-

nicări științifice (la a cărei organizare au contribuit specialişti în istorie și arheologie din localitate și invitați ai orașelor Cluj și Sibiu), felurite concursuri sportive precum și un carnaval al tîneretului care a reînviat, ieri seară, file din trecutului orașului.

La căderea serii străzile învecinate centrului cetății au fost însuflețite de rîsetele și chemările a doi mîscărici acoperiți, din cap pînă în picioare, de pancarte pe care scria cu litere de-o șchioapă: „Mare carnaval — Potiți la carnaval!”.

Cînd găzduirea lor s-a sosit, de pe strada Tăbăcarilor, apare mîșcăric pe jos, burmaisterul orașului, îmbrăcat în costum de epocă. Prezența lui este anunțată de trompeți și tobocari, gătîți ca în vremurile de demult. El dau de veste că s-a deschis carnavalul. Pe cer fulgeră focurile de artificii. Pe urmele burmaisterului, o suită de cai și călăreți descinzînd din Evul Mediu, poartă însemnele breslelor vechiului Mediaș. La mică distanță, urmează un postalion cu ușile larg deschise, din care ies la iveală cele șapte secole — adică șapte tineri îmbrăcați în costume de halebardieri. Fiecare dintre ei poartă pe piept și pe spate numărul secolului pe care îl reprezintă. Originala paradă continuă cu un car alegoric — un butoi

de proporții neobișnuite, veghlat de Bachus — ce sugerează, fără echivoc, renumele străbun al vinurilor de pe Tîrnave. Îi urmează carele alegorice trase de cai ale breslele tăbăcarilor, aurarilor, postăvarilor, fierarilor, măcelarilor, morarilor, armurierilor.

Carul alegoric al mîscăricilor, încheie într-o veselie generală lungul și al mîșcărilor de epocă, flancat de înalte torțe aprinse.

Alaiul intră pe poarta medievală, luminată de lămpio-

VIORICA CIORBAGIU

Îmbunătățiri în activitatea medicală la sate

Din partea direcției generale a asistenței medicale cu rativoprofilactice din Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale, am primit un răspuns pe marginea articolului nostru intitulat: „Reflecții ale unui medic de țară”. Aprecîindu-se drept juste criticile și propunerile noastre, în răspuns se spune:

„În cadrul măsurilor luate de către Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale, pentru îmbunătățirea tehnicității activității medicului de circumscripție a fost și aceea de a dota dispensarele din mediul rural, cu mese de laborator, precum și cu aparatură necesară efectuării unor analize uzuale.

De asemenea cu ocazia deplasării pe teren au fost date indicații ca punctele de laborator din cadrul dispensarelor să fie dotate cu reacții necesare, iar medicii să fie ins-

truiți în aceste probleme la nivelul laboratoarelor de la spitalurile regionale și raionale.

De asemenea s-au luat măsuri ca evidențele existente să fie reduse la strictul necesar cunoașterii și urmăririi activi-

PE URMELE ARTICOLELOR PUBLICATE

tăți și a principalelor fenomene de sănătate publică din teritoriu; consultații și tratamente, evidența copiilor, a gravidelor precum și a unor afecțiuni cu caracter cronic care se urmăresc în mod special (tuberculoză, boli venerice, boli cardiovasculare, cancer etc.). Menționăm că este în studiu înlocuirea întregii evidențe de la nivelul circum-

scripției sanitare, cu carnele de consultații.

Aceste evidențe urmează ca în viitor să fie completate de către cadrele medii sanitare, în așa fel încît medicul să se ocupe în exclusivitate de asistența medicală a populației.

În ceea ce privește asigurarea unor condiții corespunzătoare de viață medicilor de circumscripție, prin organele de resort, s-au dat indicații necesare ca acestora să li se asigure locuința în comună (în cazul cînd localul dispensarului nu oferă condiții), posibilități îmbunătățite de alimentație etc.

Aceste probleme au fost urmărite în mod special în regiunile Oltenia, Dobrogea, Bacău, Suceava, lîndu-se măsuri corespunzătoare acolo unde s-au constatat deficiențe sub acest aspect”.

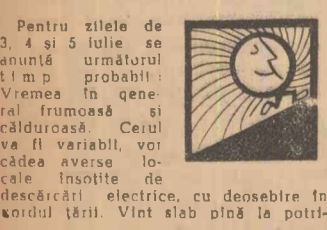
IULIE

DUMINICĂ

2

Soarele răsare la 4 h 36' Soarele apune la 20 h 03' —183 +182

cum va fi vremea

vit din sectorul vestic. Temperatura minimă va fi cuprinsă între plus 12—22 grade și maximă între plus 25—35 grade.

La mare: Vremea frumoasă și călduroasă, cu cîntul variabil mai mult senin. Vînt în general slab, temperatura se menține ridicată.

La munte: Vremea în general frumoasă și călduroasă. Cerul va fi variabil. Vor cădea unele localități de descărcări electrice. Vînt potrivit din sectorul vestic. Temperatura ușor variabilă.

teatre

Rigoletto: Teatrul de operă și balet (16 48 20), ora 19.30; Opinia publică: Teatrul de comedie (16 64 90), ora 10.30 și ora 20; Richard III: Teatrul mic la Teatrul de vară „Bălăneșcu” ora 20; Acest animal ciudat: Teatrul „C. Nottar” la Teatrul de vară Herăstrău, ora 20; Într-un Jupter: Teatrul „Barbu Delavrancea” (12 54 23), ora 20; Horie și Rada în avînt: Teatrul „C. Nottar”, ora 20; Regina de Navara: Teatrul Național „I. L. Caragiale”, sala Comedia (14 71 71), ora 20; Corigenta la dragoste: Teatrul „Ion Creangă” (12 91 57), ora 20.

cinematografe

SELECȚIA NOASTRĂ

- filme foarte bune
- filme bune
- filme mediocre

Fără nici o notație — film slab

● ● ● Spartacus: Patria (11 86 23) orele 9 — 12.45 — 16.30 — 20.15; ● ● ● Mălauri și moarte: Republica (11 03 72) orele 9.15 — 11.30 — 14 — 17 — 19.15 — 21.30; Dolina: grădina ora 20.30; ● ● ● Septe băieți și o strengărită: Luceafărul (15 87 07) orele 9 — 11.15 — 13.30 — 16.30 — 18.45 — 21; București (15 61 54) orele 9 — 11.15 — 13.30 — 16.30 — 18.45 — 21.15; Libertății ora 20.30; Stadionul Dinamo ora 20.30; ● ● ● Pentru un pumn de dolari: Perșevici (16 22 73) orele 9 — 11.15 — 13.30 — 16.30 — 21; Excelență (18 08 88) orele 9.30 — 11.45 — 14 — 16.15 — 18.45 — 21.15; Modern (23 71 01) orele 9.30 — 11.45 — 14 — 16.30 — 19 — 21.15; ● ● ● Pe gheață subțire: Capital (16 29 17) orele 9.30 — 13 — 17.15; ● ● ● Printre vulturi: Festival (15 63 84) orele 8.30 — 11 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Grivita (17 08 58) orele 9 — 11.15 — 13.30 — 16 —

18.30 — 20.45; Gloria (22 44 01) orele 9 — 11.15 — 13.45 — 16 — 18.15 — 20.30; Tomia (21 49 46), orele 9 — 11.15 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Festival-grădina ora 20.15; Sala Palatului ora 19.30; ● ● ● Viața la castel: Victoria (16 28 79) orele 9 — 12 — 15 — 18 — 20.45; București (17 05 47) orele 9.30 — 11.45 — 14 — 16.15 — 18.30 — 21; Melodia (12 08 88) orele 9.30 — 11 — 13.30 — 16 — 18.45 — 21.15; București-grădina ora 20.30; ● ● ● Călfăreți deasupra orașului: Union (13 49 04) orele 10.30 — 15.30 — 18; ● ● ● Școli în oraș: Union (13 49 04) ore 20.30; ● ● ● Monodrame: Timpul Noi (15 61 10) orele 9 — 20 în continuare; ● ● ● Judez și Giulești (17 55 46) orele 15.30 — 18 — 20.30; ● ● ● Winnetou: Dacia (18 28 10) orele 7.30 — 20.30 în continuare; ● ● ● Densuțiu: Dacia (18 28 10) (15 82 79) orele 15.30 — 18; Muncă (21 50 97) orele 15 — 17 — 19 — 21; Voia (11 91 28) orele 8.30 — 11 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Buxetii: arădina orele 20.30; ● ● ● Alina ca zăpada și cel șapte săltaș: Cîrsoși (17 38 81) orele 15.30 — 18 — 20.30; ● ● ● Angelica și regele: Arta (21 31 88) orele 8.45 — 11 — 13.30

— 18 — 18.30 — 21; Arta-grădina ora 20.30; Pacea (31 32 52) orele 11 — 15.45 — 18 — 20.15; ● ● ● Timidul: Lumina (16 23 35) orele 9.15 — 11.30 — 13.45 — 16 — 18.15 — 20.45; ● ● ● Jandarmii din Saint-Tropez: Unirea (17 10 21) orele 15.30 — 18; Unirea-grădina ora 20.30; ● ● ● El Greco: Flacăra (21 35 40) orele 15.30 — 18 — 20.30; ● ● ● Juana Galo: Vitan (21 39 82) orele 15.15 — 18; Vitan-grădina ora 20.30; ● ● ● Călfăreți deasupra orașului: Union (13 49 04) orele 10.30 — 15.30 — 18; ● ● ● Școli în oraș: Union (13 49 04) ore 20.30; ● ● ● Monodrame: Timpul Noi (15 61 10) orele 9 — 20 în continuare; ● ● ● Judez și Giulești (17 55 46) orele 15.30 — 18 — 20.30; ● ● ● Winnetou: Dacia (18 28 10) orele 7.30 — 20.30 în continuare; ● ● ● Densuțiu: Dacia (18 28 10) (15 82 79) orele 15.30 — 18; Muncă (21 50 97) orele 15 — 17 — 19 — 21; Voia (11 91 28) orele 8.30 — 11 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Buxetii: arădina orele 20.30; ● ● ● Alina ca zăpada și cel șapte săltaș: Cîrsoși (17 38 81) orele 15.30 — 18 — 20.30; ● ● ● Angelica și regele: Arta (21 31 88) orele 8.45 — 11 — 13.30

— 18 — 18.30 — 21; Arta-grădina ora 20.30; Pacea (31 32 52) orele 11 — 15.45 — 18 — 20.15; ● ● ● Timidul: Lumina (16 23 35) orele 9.15 — 11.30 — 13.45 — 16 — 18.15 — 20.45; ● ● ● Jandarmii din Saint-Tropez: Unirea (17 10 21) orele 15.30 — 18; Unirea-grădina ora 20.30; ● ● ● El Greco: Flacăra (21 35 40) orele 15.30 — 18 — 20.30; ● ● ● Juana Galo: Vitan (21 39 82) orele 15.15 — 18; Vitan-grădina ora 20.30; ● ● ● Călfăreți deasupra orașului: Union (13 49 04) orele 10.30 — 15.30 — 18; ● ● ● Școli în oraș: Union (13 49 04) ore 20.30; ● ● ● Monodrame: Timpul Noi (15 61 10) orele 9 — 20 în continuare; ● ● ● Judez și Giulești (17 55 46) orele 15.30 — 18 — 20.30; ● ● ● Winnetou: Dacia (18 28 10) orele 7.30 — 20.30 în continuare; ● ● ● Densuțiu: Dacia (18 28 10) (15 82 79) orele 15.30 — 18; Muncă (21 50 97) orele 15 — 17 — 19 — 21; Voia (11 91 28) orele 8.30 — 11 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Buxetii: arădina orele 20.30; ● ● ● Alina ca zăpada și cel șapte săltaș: Cîrsoși (17 38 81) orele 15.30 — 18 — 20.30; ● ● ● Angelica și regele: Arta (21 31 88) orele 8.45 — 11 — 1

Fragment

din scenariul cinematografic

„MIHAI VITEAZUL”

de Titus Popovici

Mihai a fost în fața cortului, unde un slujitor îi aducea calul.

Panorama bălăie, desfășurată în fața lui, ca pe o hartă.

În mijloc, ca un ic triumfător, înfr-o ultimă saia desădădăuită cavaleria maghiară, condusă de Moise Szekely, se apropie. Nimic nu-i poate sta în cale.

În fața ei, hăcuite, mărunțite, unitățile muntene de pedestrași fug în dezordine.

Generalul Basta avea dreptate, spune Mihai, cu un suris amărât, austriacului care abia se ține pe picioare.

Incalecă, dintr-un salt. Calul se ridică în două picioare, cu nările fremetând. Dar Mihai îl strânge și încet, la pas, cu dinții strâși și ochii strălucind de furie, coboară colina, venind în calea ostașilor care fug...

La apropierea lui, ostașii se o-presc, rușinați, asudați, gîfîind. Mulți îl caută rugători privirile, dar ele trec pe deasupra lor, într-un suprem dispreț...

Singur, Mihai înaintează. Se des-lușesc fețele mustăcioase, roșii, gurile căsate ale călărimii maghiare care înaintează.

Pe nesimțite, în urma lui Mihai care înaintează mereu spre șarja necruțătoare, rîndurile se formează sublinia lîngă sublinia.

Popa Stoica răcnește, nestăpînit: — Nu vă cade obrazul de rușine? Nu știți, boilor, ce-a zis Domnul și Mintuitorul nostru? Cînd este coaptă roada, pune îndată seceră în ea, pentru că a venit secerișul și voi fugiți, măgarilor și țărănelor?

Pedestimea pomeste înainte. Pasul și se face din ce în ce mai apăsător, fiecare bate pămîntul în aceeași cadență.

Îl depășesc pe Mihai care, fără să-și fi scos spada din teacă, cu minile încrucișate pe piept, privește mereu înainte.

Șarja se apropie. Se văd piepturile cailor, nările lor înșingurate, sărilele curbe rotindu-se.

— Heee! Hă! Pădurea de sulite se pleacă, într-o singură mișcare.

Fără un cuvînt, Mihai își întoarce calul, urcă dealul spre cortul său, în fața căruia prostii, beți, Malaspina și generalul austriac, se clatină pe picioare.

Ionică se repede, îi ține scara. Mihai descalecă, apoi deodată îl ia de mijloc pe Ionică, îl ridică, îl pune în seacă, trage o palmă răsunătoare pe crupa calului și strigă: — Du-te și te bate, muco, dacă asta îți-i voia!

Urînd nestăpînit, Ionică se repede în învîlmășeală. Zmulge din teacă spada uriașă a Domnului, vrea s-o învîrte cu o singură mîină, dar e prea grea; are o strîmbătură de nea-az, înhață mînerul cu amîndouă minile și începe să rotească spada, zînd.

Întare, Andrei Bathory, privește ul care se apropie de el. Pare insensibil, amețit.

Szekely se apropie de el, îi înroșii în mîină. Îsprăvit Monseniore... Acu-va le rogi cît vrei...

Șabia pe genunchi, arun-țuă jumătăți sub picioa-lui Andrei.

eriz care se pregătise te predare, se ivesc, a-ți, cei doi secui care sciderea căpitanului ily.

în cămașa albă,

umflată de vîntul rece al serii, Mihai străbate cîmpul de luptă.

În urma lui, printre căpitani oas-tei, generalul austriac, se clatină pe gîtul calului.

— Ce victorie măreață! Ce mă-reajă victorie!

Cu pieptul dezgolit, Mihai înain-tează...

Calul calcă peste morți, peste mormane de arme rupte, prin băl-toace de sînge închegat...

Fața domnitorului e ciudată de tristă.

Călare pe calul său alb, Mihai

Popa Stoica, cam „cu chei”, în-vestimint în haina lui de piele scor-loasă, crăpată și grosolan cirpită, călărește la pas în mulțime, fluierînd de unul singur.

Deodată e înconjurat; calul nu mai poate face o mișcare, minii se întind după el, îl înhață, îl trag jos din șea.

Într-un colț al unei piețe, cu tăbă-rit, ca o sără, locuitorii aceia din Săpălești; toți sînt negri, arii de soare, zdrențăroși la culme.

— Părinte! — Părinte! — Popă Stoică... El sculpa, își face cruce: — Da ce-i cu voi aici, mă oame-nilor buni?

numele... (se întoarce). Cu darul de preot ce-mi este dat te ier pe tine Paraschivo... Și mai du-te de aici!

— Da cu areptatea, cum rămîne? zice moș Irimie.

— Veniți cu mine!

În sala mare a palatului principar, Mihai primește delegațiile care vin să i se închine: reprezentanții cle-rului, șefii breslelor — fiecare cu steagul breslei respective, aducînd în semn de supunere produse ale meseriei lor.

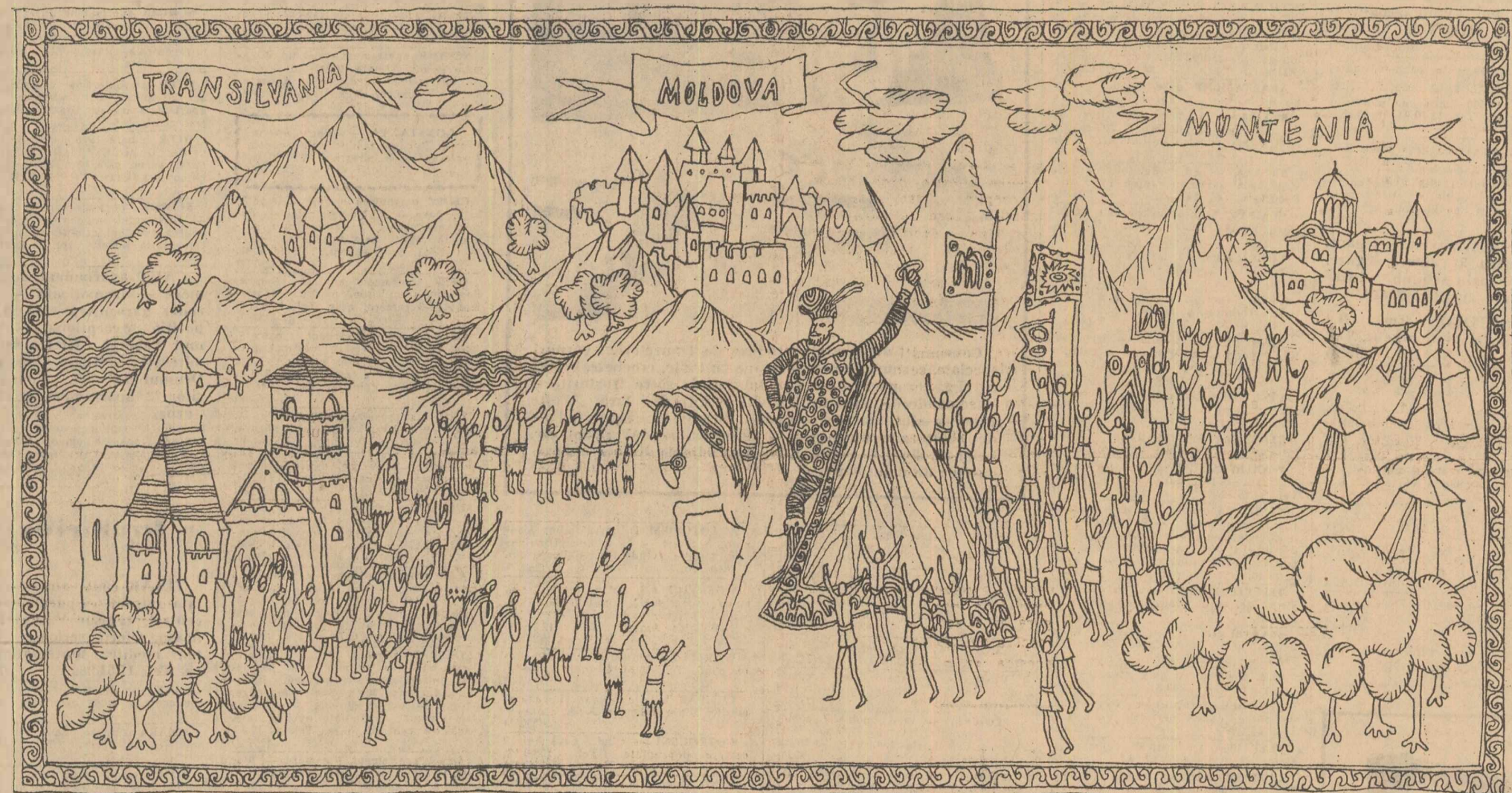
Deodată, la ușa mare se imbulzesc țărani din Săpălești... Se sfîșie și între, se îndeamnă unii pe alții, plî-n cînd popa Stoica, cu un brînci for-

talui, ironic). A fost greu drumul, cu fost plozi? Ați avut vreo molimă în oștire?

Basta pălește de furie. Își mușcă buzele, apoi solemn: — Majestatea sa Impenală Rudol-f al II-lea... vă felicită pentru merito-ria biruință. Vă numește locotenent-general al Imperiului în Transilva-nia titlu pe care în marea sa cle-mență mi l-a dăruit și mie, urmînd ca împreună...

Un murmur surd, amenințător, se ridică printre nobilii muntelui.

Mihai face un semn: — Aduceți un scaun generalului. Trebuie să fie obosit de lungul drum...

înaintează pe ulița mare a Albei-lulii, printre rîndurile ostașilor săi care-l aclamă. Are cușma împodobi-tă cu o egră neagră de pene de erodiu, legate într-o copcă de aur. Mantaua albă, avînd pe laturi vul-turi (esuți) cu fir, alîină pe pămînt, în urma calului. La sold o spadă de Taban cu mînerul bătut în pietre scumpe.

În urma lui, căpitani armatei, Preda, Radu Buzescu, Stoica, Baba Novac, purtînd hainele din timpul bălăiei, încadrează pe comandanții maghiari, călare, dar fără arme.

Steagurile lui Bathory sînt duse de soldați, plecate, cu franjurii măturînd pămîntul.

Clopotele, toate clopotele Albei-lulii se unesc într-un singur dangăt, care face parcă să crape bolta cerului... Tunurile bubuie. Oștirea, agîtîndu-și armele aclamă.

Fata lui Mihai e transfigurată... Se ridică în scări, înalt, puternic, dominînd mulțimea.

O tăcere totală se lasă dintr-oda-tă. Nimeni parcă nu mai respiră.

Încet, Mihai își scoate spada din teacă, o ridică. Soarele cîzînd pe tășul ei, o face să strălucească orbitor.

— Și astfel punem stăpînire pe acest pămînt al strămoșilor noștri cei de demult și din veac! Veseli-ți-vă!

Lung, nesfîrșit panoramic asupra orașului în sărbătoare...

Soldații s-au descins, și-au pus jos armele, s-au prins în horă cu local-nicii... La încrucișarea ulițelor se desfundă butoiele cu vin, care curge, înepumant, umplînd vedrele, căciuliile, cădușul palmelor.

De peste tot, din satele învecinate, oamenii aleargă să-și vadă frații de dincolo de munți...

Moș Irimie, scoîndu-și pălăria — numai găuri, se înclină. — Binecuvîntează părinte, sărut dreapta... Umblăm după dreptatea aceea, care ne-a lăgăduit-o Vodă... Peste tot am fost, unde a fost oas-tea... Acum am ajuns aici...

— Părinte, măi părinte... Toți îi înconjoară, îl trag, se aga-ță de el...

— Mi s-a născut un prunc, de cînd umblăm pe drumuri... fă bine și-l bo-lează...

— Și mie... — Eu am unul de trei ani, nebote-zat...

— Părinte, se țiește baba aceea pe care am văzut-o la început în bis-e-rică, părinte, măică, nu mă mai spo-vedii de nu știu cînd... și-s plină de păcate, și am să mor nespovedită, popo, și-l păcat mare...

O slujbă stranie se desfășoară printre căruțele hîrbituie ca vai de ele, ale serpăteștenilor.

Popa Stoica, în haina lui de piele, cu spada uriașă la brîu și buzdu-ganul cu lanț atîrnîndu-i din chimir, varsă asupra unui prunc apă dintr-o cană de pămînt, ciobită:

— Te botez pe tine cu numele Mihai, în numele tatălui și al fiului și al sfîntului duh, amin. Altul!

Un șir de muieri cu copii mici în brațe își așteaptă rîndul.

În spatele popii, în genunchi, cu nasul în dosul lui uriaș, baba Pa-raschiva, mormăie într-una înșirînd lungul pomelnic al grelelor ei pă-cate.

Nu isprăviși Paraschivo? se în-toarce spre ea popa, în timp ce varsă ultimele picături asupra unui lînc de vreo trei ani, care l-a apucat de teacă sabiei și trage de ea din răspulterii.

— În numele și așa mai departe, te botez și pe tine... Mihai să-ți fie

midabil fi împinge pînă în mijlocul sălii. Alunecînd pe podeaua ca o-glînda, aruncînd în toate părțile pri-viri speriate, de violente rînită, țără-nii mai fac un pas-doi, apoi se o-presc.

Irimie, bătrînul, privește țîntă pe Domnitor. Nu-l recunoaște în costu-mul acesta strălucitor, regesc; apoi, în sfîrșit, dîndu-și seama că e el, are o clătînire tristă a capului, se dărimă la pămînt, cu fruntea lovind pardoseaua și rămîne așa, tăcut, ca un mut repros.

Preda Buzescu, cu vinele franții umflate de furie, se repede: — Cum ați îndrăznit? Așa păziți legea? Cum? Cum ați îndrăznit să... — Preda! se aude limpede, fără să se ridice, vocea domnitorului.

Se ridică și el, dar în clipa aceea, în ușa au apărut doi heralzi care fac să răsună uriașă sală de o lun-gă și ascuțită modulație a trompe-telor de argint.

Excelența sa Generalul Georgio Basta, comandantul șef al Ar-matei Imperiale!

Cîțiva curteni se reped, îl ridică din mijlocul sălii pe moș Irimie, îl împing cu brutalitate undeva în spa-tele celor de față...

Nu s-a isprăvit încă drumul nostru, spune încet bătrînul, popii Stoica.

Frumos, strălucitor în armura sa de Milano, Basta înaintează trîlăs făcînd să răsună pîntenii săi de arg-int.

Se oprește în fața lui Mihai, cu mîna stîngă în sold. O clipă are o expresie de mirare — apăsător subli-niată — văzîndu-l pe tronul princi-pal; ceea ce, văzînd, Mihai îi vorbește simplu, apăsător de familiar: — Tot ai ajuns, pînă la urmă, ge-nerale? Mai bine mai țîrziu decît niciodată... (și se interesează, în de-

— Vreau să vă previn... începe Basta amenințător...

Între timp, un valet a adus un scaun foarte jos, un fel de fotoliu de copil, pe care-l așează ceva mai în spatele tronului, la stînga.

— Sedeți! se aude vocea joasă a lui Mihai.

În clipa aceea, doi secui, acoperiți de praf și de noroi uscat, intră greoi. Unul poartă în mîină un sac de cîneșă înșingurat. Se apropie de tron, deschide sacul...

Capul palid, ca de ceară albăș-truie, al lui Andrei Bathory se rostogolește la picioarele lui Mihai.

Tresărînd, acesta sare în picioare. Privește îndelung stînga relicvă și murmură ca pentru sine:

— Săracul popa!

Ochii lui fulgerători de minie piro-nesc pe cei doi secui.

— Ce mai vreți?

— D-apoi noi... începe unul... am umblat după el... opt zile... și l-am prins... (ride fără motiv). Și dacă l-am prins, l-am tăiat. Și dacă l-am tăiat, l-am adus.

— Și acum ce vreți? Răspula?

— Îh!... face celălalt, mulțumit că nu trebuie s-o spună el.

— Spinzurați-l!

Un car funebru, splendid împodo-bit înaintează pe ulițele Băilgradu-lui. În fața, calul lui Andrei Batho-ry, cu toate armele și însemnele a-castaui, cu sabia de luptă pe care cardinalul n-a folosit-o niciodată.

În urmă, în negru, cu capul gol, cu o luminare în mîină Mihai păsește cu capul plecat, îngîndurat, sumbru.

După el, Malaspina, cu un înalt crucifix de abanos și nobilii ma-ghiari, dezarmați.

Mihai se apleacă, aruncă în mor-

mintul proaspăt săpat un bulgăre de pămînt...

Bulgării cad, durînd sinistru pe capacul cosciugului Mihai se în-toarce spre nobilii unguri:

— Domnilor, vitejilor căpitani, îmi pare rău că vă văd aici, în fața mea fără săbii... Pe cîți cunosc dintre voi m-am învățat să-i văd călare, în luptă, cu sabia în mîină... Iată ce vreau să vă spun în fața gropii săr-manului popă: gîndiți-vă și price-peți că între noi și voi armele nu vor putea hotărî niciodată. Sîmleam aici împreună, ori ne place, au ba. Și peste noi și peste voi se întind umbre mari și puternice și dacă nu ne vom înțelege și dacă nu vom p-ri-ce-pe, dacă mîndria sau trufia vor fi mai tari decît mințile noastre... va veni o vreme cînd ne vor blestema urmașii că am fost orbi și surzi, or că am fost prea mult oamenii clipei de față.

Un vînt de neliniște încovoie rîndurile moldovene; fiecare scrulează depărtarea; șirurile unduie, cu toa-te strigătele comandanților, care în-cearcă să păstreze ordinea.

Înaintarea armatei lui Mihai are ceva mîreț liniștit...

Domnitorul e în frunte... Își condu-ce calul în așa fel, încît în fiecare pas, pare că pune stăpînire pe pămîntul pe care calcă.

Preda a venit lîngă el.

— Să nu dau poruncă să se îm-prăștie aripile, Doamne?

— Nu! răspunde Mihai scurt.

Ostășii moldoveni privesc parcă fascinați împlietriți. Înaintarea a-ceasta riguroasă ca de mecanism. Privirile tuturor sînt pironite pe marele steag care filifile deasupra lui Mihai.

— Încercați tunurileeee! se aude o voce ascuțită neplăcută.

Tunarii nu se mișcă. Rezemati în prăjinite cu ghemotoc de lînă în virii, privesc și ei steagul cel mare al Munteniei.

Și, pe neașteptate, ca la un semn, întreaga linie munteană se oprește. Fiecare împlietrește pe locul său.

Șirurile moldovene undulesc ca ariul în bătaia vîntului Nimeni nu înțelege ce se întîmplă...

Peste lăcerea aceasta înghetată, plutește vocea de tunet a lui Mihai: — Frați moldoveni!

La chemarea aceasta, rîndurile moldovene par să se umfle, ca o apă în care, pe dedesubt se revărsă, pe neașteptate, alba...

Mai puternic, răsculicor: — Frați moldoveni!

Rîndurile se sparg, încet... Unii păsesc înainte, cîțiva pași...

În secunda aceea, vocea lui Mi-hai capătă o sonoritate nemăimome-nită, trece peste spațiul care des-parte cele două armate, pătrunde parcă în ființa fiecăruia.

— Frați moldoveni!

Atunci, ca un singur om, întreaga armată moldoveană, filifindu-și ar-me-le, se năpustește într-o goană nebună, năvalnică... Oștenii cad, se împiedică, se ridică, aleargă, se calcă în picioare...

La început tăcut, apoi un strigăt urias crește pînă atinge intensitatea goanei acestuia... Pe fețele multor veterani curg lacrimi...

Se apropie de Mihai, din ce în ce mai mult... Unii își aruncă lăncile și ridică mințile spre el...

Ochii lui Mihai sînt plini de lacrimi.

Un bătrîn oștean, cu părul și mus-tățile albe, e în frunte; din goană scotocește în țaga lui de lînă: scoate un dărab de pîlă neagră, uscată, fărîmicioasă, un pumn de sare cenușie și zgurînturoasă... pe care — ajuns lîngă el — le întinde domnitorului, ca pe cea mai înaltă ofrandă:

— Pine și sari... Măria ta... Pinea și sarea țării Moldovei, Măria ta...

Cele două armate se contopesc; nebuni de bucurie, oamenii se strîng în brațe, se tăvălesc în iarbă; pe-destrași trag pe căldreți din șea...

În jurul lui Mihai e o forfotă și o înghesuială uriașă...

Fiecare vrea să-l atingă, să fie văzut, să-l strige:

— Măria ta!

— Măria ta!

Un bătrîn boier moldovean se a-propie de Mihai și-i întinde steagul Moldovei...

Mihai a fost ridicat pe brațe, cu cal cu toi...

În spatele lui flutură, împreună, cele trei steaguri...

Depart se vede cum oștirea po-milă Movilă, care de neliniștit se e, e gata să cadă tot timpul de pe cal.

În față, departe, o linie de luptă se apropie inexorabil.

Pămîntul vibrează ușor, aducînd, înfundat și continuu, tropăitul cal-ilor...

Ilustrația: RODICA PRATO

reacții. Le răspundem desigur, dintr-un punct de vedere al acestui partidul va transpune cu hotărâre în viață principiile socialiste". Ca și în trecut, partidul se va baza în politica sa pe clasa muncitoare, țărânie, intelectualitatea progresistă, a spus Novotny, menționând că la Congres au luat cuvîntul o serie de scriitori de frunte care au condamnat cu hotărâre atacurile antipartinic și s-au pronunțat în favoarea politicii partidului și statului.

În continuare, A. Novotny s-a oprit asupra unor probleme legate de dezvoltarea științei și tehnicii în Cehoslovacia. "Dacă nu admitem împăcarea cu ideologia burgheză, spus el, asta nu înseamnă că ne vom sări nebaricadând în fața cunoașterii științelor mondiale, că nu vom urmări evoluția cunoștințelor pe care le-au obținut oamenii de știință din țările capitaliste pentru a alege ceea ce este util socialismului". P.C. din Cehoslovacia, a declarat vorbitorul, înțelege că Cehoslovacia trebuie să se încadreze pe deplin în revoluția tehnico-științifică, că producția trebuie modernizată și trebuie create condiții pentru creșterea productivității muncii. Vorbitorul a arătat că Comitetul Central al P.C. din Cehoslovacia va dezbate într-o ședință viitoare problema dezvoltării științei și tehnicii.

Sesiunea extraordinară a Adunării Generale a O.N.U. a început discutarea proiectelor de rezoluție

NEW YORK 1. — Trimisul special Agerpres, R. Căpălescu, transmite: După încheierea dezbaterilor generale ale sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U., în cadrul căreia au luat cuvântul 69 de delegați, vineri după-amiază a început discutarea proiectelor de rezoluție.

Înainte de începerea discuției, președintele Adunării Generale, Abdul Rahman Pazhwak (Afganistan), a dat cuvântul lui P. V. I. Solomon, reprezentantul permanent al statului Trinidad-Tobago, pentru a prezenta, în numele a 18 țări latino-americane, un nou proiect de rezoluție. Pe biroul Adunării Generale se mai află alte patru asemenea proiecte, depuse respectiv de UR.S.S., S.U.A., Albania și de grupul celor 16 state (Iugoslavia și 15 state afro-asiatice).

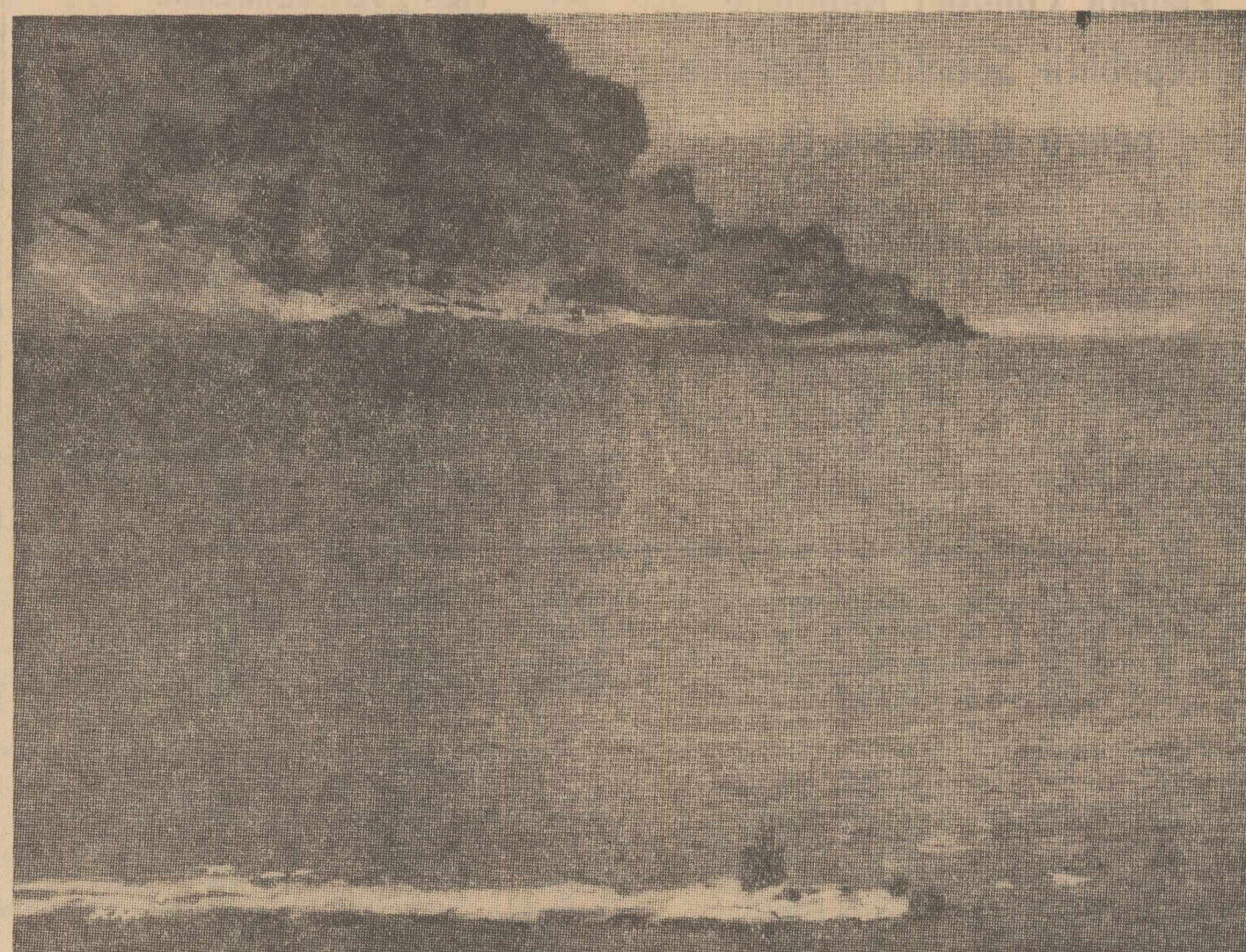
Rezoluția celor 18 state latino-americane cuprinde patru paragrafe. Ea cere retragerea trupelor israeliene din teritoriile pe care le-a ocupat în Jordania, Siria și R.A.U., precum și încetarea stării de beligeranță în vederea stabilirii unei coexistențe baze pe bună vecinătate. Declarația „nici o ordine stabilă internațională nu se poate baza pe amenințarea cu forța sau folosirea forței” și că „nu poate fi recunoscută validitatea ocupării sau dobândirii de teritorii prin asemenea mijloace”, rezoluția cere, de asemenea, Consiliului de Securitate să examineze în continuare, animat de „spiritul urgenței”, situația din Orientul Apropiat cu scopul „de a garanta libertatea căilor maritime internaționale”, de a obține „o soluționare completă a problemei refugiaților” și de a garanta „inviolabilitatea și independența politică a statelor din această regiune”. Totodată, se arată că este de dorit stabilirea unui regim internațional pentru orașul Ierusalim, chestiune care să fie examinată de Adunarea Generală la cea de a 22-a sesiune a sa.

Președintele Adunării Generale a dat apoi cuvântul reprezentantului Israelului, Abba Eban, care a declarat că se va ocupa doar de proiectul de rezoluție al celor 16, rezervându-și dreptul să discute mai târziu proiectul latino-american. El a precizat că „repinge în întregime” proiectul, motivând că acesta ar constitui „o recomandare pentru reluarea ostilităților”.

Simbătă, la secretariatul Adunării Generale a O.N.U. au mai fost depuse două noi proiecte de rezoluție. Primul proiect, al cărui autor este Pakistanul, se referă la măsurile luate de Israel pentru schimbarea statutului orașului Ierusalim, și prevede ca Adunarea Generală să declare nule și neavenite aceste măsuri, și cereă Israelului să le anuleze și să se abțină pe viitor de la orice acțiuni care ar modifica statutul orașului. Proiectul cere de asemenea, secretarului general al O.N.U. să raporteze Adunării Generale și Consiliului de Securitate asupra aplicării acestei rezoluții la nu mai mult de o săptămână de la aprobarea sa.

Al doilea proiect de rezolu-

ție vine din partea autoare 19 state printre care: Argentina, Austria, Belgia, Danemarca, Etiopia, Finlanda, India, Japonia, Nigeria, Pakistan, Suedia și Iugoslavia se referă la măsurile de ordin umanitar în legătură cu problema refugiaților și recomandă măsuri de urgență pentru ușurarea soartei acestora, făcând un apel la toate guvernele, organizațiile și persoanele particulare pentru a-și aduce contribuția la U.N.W.R.A. (Oficiul de ajutor și lucrări O.N.U. pentru refugiații palestinieni în Orientul Apropiat). Se cere, de asemenea, secretarului general al O.N.U. să supravegheze punerea efectivă în aplicare a rezoluției și să raporteze în acest sens Adunării Generale.

R.D. VIETNAM

Distrugerea completă a satului Vinh Quang un nou act condamnat al agresorilor americani

HANOI 1 — Corespondentul Agerpres, Adrian Ionescu, transmite: Un nou act agresiv cu implicații deosebit de grave — violarea deschisă a statutului zonei demilitarizate — reține de câteva zile atenția opiniei publice din R.D. Vietnam, a diplomaților și ziariştilor acreditați la Hanoi.

Una din cele mai sângeroase crime de până acum ale americanilor în nordul Vietnamului — astfel a fost caracterizată de către ziarul „Nhan Dan” bombardarea, timp de cinci zile, fără întrerundere, de către aviația, navele de război și artileria grea a S.U.A. a satului Vinh Quang, situat în partea de nord a zonei demilitarizate, pe malul râului Ben Hai, la vărsarea în mare. Au avut loc aproximativ 200 de raiduri aeriene, în timpul cărora s-au lansat 3.700 de bombe de mare calibr, precum și bombe cu bile, cu fosfor și gaze toxice, dublate de tirul distrugător al tunurilor flotei a șaptea și a obuzierelor amplasate la sud de linia de demarcație. Ele au răz de pe fața pământului acest sat de 3.000 de locuitori, ce se întinde pe circa 2 km pătrați.

Declarația M. A. E. al R. D. Vietnam

HANOI 1 (Agerpres). — Ministerul Afacerilor Externe al R.D. Vietnam a dat publicității o declarație în care condamnă noile raiduri întreprinse de aviația americană asupra portului Haifong și a orașului Nam Dinh, al treilea oraș ca mărime din Vietnam. Declarația precizează că, la 29 iunie, aviația americană a efectuat două raiduri asupra orașului Haifong, bombardând cartiere populate și obiective economice din centrul orașului, precum și unele cartiere marginase. Asupra străzilor principale și a portului au

fost aruncate bombe cu bile. Un număr de nave comerciale străine ancorate în port au fost avariate. Între 26 și 28 iunie, avioanele americane au efectuat raiduri asupra orașului Nam Dinh aruncând bombe și rachete asupra unor cartiere populate din centrul orașului, precum și asupra unor cartiere marginase.

La Hanoi se apreciază că acest act inuman, premeditat, după cum demonstrează și felul în care a fost condus atacul, face parte dintr-un plan ce vizează distrugerea din temelii a satelor populate ce se găsesc în partea de nord a zonei demilitarizate, în intenția de a o transforma, ca și partea din sud, într-o țară a nimănui, în speranța de a perpetua divizarea Vietnamului și de a intensifica războiul de agresiune împotriva acestei țări. În sprijinul acestei afirmații stă faptul că atacarea localității Vinh Quang a fost precedată de răspîndirea masivă de produse chimice ce distrug vegetația și apoi de bombardarea satelor Vinh Thanh, Vinh Son și Huong Lap. În capitala R.D. Vietnam se subliniază, totodată, că această acțiune demonstrează că sînt în curs de pregătire planuri militare aventuriste împotriva R.D. Vietnam, S.U.A. extinzînd războiul terestru pînă la porțile orașului Vinh Linh, după cum subliniază ziarul „Nhan Dan”.

În Grecia arestările continuă

ATENA 1 (Agerpres). — Agenția Reuter transmite că ministrul de interne al Greciei, generalul Patakas, a declarat, la o conferință de presă, că circa 30 de deputați ai Uniunii de Centru și al altor partide, precum și majoritatea celor 22 de deputați ai partidului E.D.A. se află arestați. El a precizat că 15 deputați ai E.D.A. se află deținuți pe diferite insule din Marea Egee. În același timp, el a afirmat că un lot de deținuți politici de pe insula Yaros ar fi fost eliberat.

Correspondenții agențiilor de

presă relatează că în închisoarea „de tranziție” din Atena au fost internați recent peste 20 de noi deținuți politici, care vor fi trimiși în Insula Yaros. Printre acești deținuți se află avocatul Kefalidis, M. Eftimios, H. Iannis — activiști ai partidului E.D.A. — și alții. Guvernul grec a adresat un avertisment populației, amintind din arestările pe cei ce vor răspîndi zvonuri cu privire la situația economică a țării și cu privire la divergențele existente în sinul guvernului.

COREEA DE SUD:

Ultimul act al mascaradei

La Seul a avut loc ieri ceremonia reinstalării lui Pak Cijan Hi în funcția de „președinte” al Coreei de sud; astfel se încheie dar numai oficial mascarada electorală cu ajutorul căreia căpeteniile de la Seul scontau să dea o înfățișare „democratică” regimului marionetă.

Precum se știe, calificînd alegerile drept „cele mai truate din istoria țării”, opoziția a dat în vileag numeroase nereguli și fraude comise în timpul desfășurării celor două campanii electorale și a operațiilor de votare, în urma cărora Hi și-a asigurat, mai întâi, reînnoirea mandatului prezidențial pentru încă o perioadă de patru ani, iar, apoi, o majoritate confortabilă în „Adunarea Națională”.

Însuși dictatorul Hi, pus în fața unor fapte incontestabile și dorind să „calmeze spiritele”, a fost nevoit să recunoască recent că „s-au constatat unele nereguli în timpul

alegerilor”. Și, pentru a-și demonstra „inocența” și „bunele intenții” a și recurs la „măsură”. Hi a anunțat că ar fi procedat la epurări în rîndul membrilor partidului său și chiar că ar fi ordonat operarea unor arestări. Dar măsurile de ultimă oră, împotriva unor elemente subalterne la adăpostul cărora dictatorul sud-coreean nădăduia să scoată basma curată regimul, n-au convins opinia publică. Opoziția continuă să ceară anularea rezultatelor alegerilor și pedepsirea adevăraților vinovați care se află, evident, în vîrfurile piramidei. Grupările politice de opoziție

au instituit un comitet menit să coordoneze acțiunile în cadrul campaniei de protest organizate în întreaga țară, împotriva falsului electoral și pentru înțelegerea unor noi alegeri, care să dea o imagine reală asupra voinței populare. Intrucît opinia publică nu consideră afacerea încheiată, au loc numeroase acțiuni îndreptate împotriva regimului, în continuarea puterilor celor demonstrații desfășurate în ultimele săptămîni pe străzile principalelor localități sud-coreene și la care au participat zeci de mii de oameni. Speriat de amploarea protestului popular, regimul a recurs, de data aceasta cu adevărat, la măsuri închinînd uni-versități și școli secundare și mobilizînd, pentru reprimarea demonstrațiilor, importante

forțe polițienești, bine dotate, care au operat mii de arestări. În ciuda represaliilor, manifestările au continuat cu aceeași vigoare. Chiar în ajunul ceremoniei, în cursul căreia principalul vinovat de falsuri și siluirea drepturilor cetățenilor urma să „june” pentru „fidelitatea” sa față de popor, pe străzile orașului Seul au avut loc demonstrații studentesci. Una din ele a avut loc chiar în apropierea reședinței prezidențiale, în care Pak Cijan Hi avea tocmai o întrevvedere cu vicepreședintele Statelor Unite, Hubert Humphrey, sosit în capitala sud-coreeană pentru a participa la festivități. Alte demonstrații s-au desfășurat în fața hotelului „Chosun”, reședința lui Humphrey la Seul, precum și în fața clădirii Adunării Naționale.

Chiar în momentul cînd Hi rostea discursul inaugural, în cursul căruia nu a uitat, bineînțeles, să facă promisiuni demagogice dar să și amenețe că va întreprinde „investigații” și „acțiuni de pedepsire” împotriva celor ce „viclează” le-

În câteva rinduri

● **PREMIUL INTERNAȚIONAL „RUBENS”** a fost acordat în acest an pictorului britanic Francis Bacon. Festivitatea de decernare a premiului (în valoare de 10.000 mărci vest-germane) a avut loc în orașul Siegen din R.F.G., locul de naștere al celebrului pictor flamand.

● **TODOR JIVKOV**, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, a primit simbatic delegația Partidului Comunist din Irak, condusă de Ali Nadem, secretar al C.C. al P.C. din Irak. Au fost discutate probleme actuale ale mișcării comuniste și muncitorești internaționale și, în special, probleme legate de situația din Orientul Apropiat.

● **PRODUCȚIA DE OTEL A S.U.A.** a înregistrat, în primele șase luni ale acestui an, o scădere de peste 5,5 milioane tone, în raport cu perioada corespunzătoare a anului 1966.

● **IN PRIMUL TRIMESTRU AL ACESTUI AN**, comerțul dintre R. F. a Germaniei și R. D. Germaniei a crescut cu 3,2 la sută față de perioada corespunzătoare a anului trecut, atîndu-se o valoare de aproximativ 992 milioane mărci vest-germane.

● **OBTININD 678 VOTURI** din cele 688 exprimate, Franz Josef Strauss, ministrul vest-german al finanțelor, a fost reales președinte al Uniunii Creștin-Sociale, în cadrul congresului acestui partid, intrînt la München.

● **UN CONTRACT** privind livrarea către Ungaria de automobile „Volkswagen” și piese de schimb în valoare de 40 milioane mărci, a fost semnat la Budapesta.

● **DATORITA UNUI SISTEM DEFECTUOS DE TRANSPORT** pe străzile New York-ului au fost pierdute vineri 15 ace, care conțin fiecare cîte 15 miligrame de radium. Ele sînt foarte periculoase pentru cei care le-ar atinge, deoarece provoacă cancerul pielii. Pentru depistarea acestor ace de aproximativ 18 cm lungime, a fost trimisă imediat o echipă înzestrată cu instrumente de detectare.

● **A FOST SEMNAT UN ACORD** între Polonia și R. P. Chineză cu privire la schimbul de mărfuri și plăți pe 1967. Acordul prevede sporirea volumului schimburilor față de anul trecut.

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

Chombe a aterizat în împrejurări necunoscute pe un aeroport algerian

ALGER 1 (Agerpres). — Un avion avînd la bord pe Moise Chombe, fostul premier congolez, condamnat la moarte în contumacie la Kinshasa, și trăind în exil în Spania, — avion în care se găseau și „persoane de naționalitate belgiană” — a aterizat pe unul din aeroporturile algeriene, relatează agenția France Press, citînd postul de radio Alger Passageri și membrii echipajului erau înarmați. În prezent, ei se află sub supravegherea serviciului algerian de securitate care a procedat la un interogatoriu al lor”. Agențiile de presă relatează că nu se cunosc deocamdată împrejurările datorită cărora avionul, proprietate personală a lui Chombe, a aterizat în Algeria. Conform Agenției U.P.I. în timp ce se afla pe ruta Ibiza — Palma de Majorca, avionul, și-a schimbat direcția de zbor, aterizînd pe unul din aeroporturile algeriene”.

Regele Hussein despre posibilitățile unei soluții rezonabile a conflictului izraeliano-arab

NEW YORK 1 (Agerpres). — Regele Iordaniei, Hussein, a declarat vineri în cadrul unei conferințe de presă ținute la New York înainte de a pleca din S.U.A. că, după părerea sa, ar putea exista posibilitatea unei soluții a conflictului izraeliano-arab. „Conșider — a spus el — că așa este deschisă și nu închisă pentru

a se găsi căi și mijloace în care să poată fi realizată o soluție — o soluție justă, rezonabilă”. El a adăugat că principala acțiune în acest scop trebuie să fie retragerea forțelor izraeliene de pe teritoriile ocupate pe pămîntul arab. „Este extrem de dificil, în fapt imposibil pentru noi în Jordania și pentru lumea arabă — a spus Hussein — să acceptăm ideea tratativilor atît timp cît există actualele condiții. Israelul trebuie să înțeleagă acest lucru, dacă este interesat cu adevărat într-o pace trăinică”.

Vorbitorul s-a pronunțat în favoarea întrunirii unei conferințe a țărilor arabe la nivel înalt pentru a examina situația ce a existat înainte de data de 5 iunie și pozițiile actuale. El a adăugat că dacă eforturile în vederea reuniunii unei asemenea conferințe vor eșua, țările arabe vor căuta soluții separate.

Conferința extraordinară a Organizației de solidaritate a popoarelor afro-asiatice

CAIRO 1 (Agerpres). — În capitala R.A.U. au început simbatic lucrările Conferinței extraordinare a Organizației de solidaritate a popoarelor afro-asiatice. Iau parte reprezentanți a 70 de organizații din 50 de țări din Asia și Africa, precum și 100 observatori. Lucrările ei vor dura aproximativ o săptămînă și vor fi

consacrate discutării situației actuale din Orientul Apropiat. În sesiunea de deschidere de simbatică dimineața a fost citit un mesaj al președintelui R.A.U., Gamal Abdel Nasser, care a chemat pe participanți să întărească solidaritatea popoarelor lor în lupta împotriva imperialismului.